

Mfv.II.10.595/2014/7.szám

A Kúria a dr. Nyitrai Károly ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Némethné dr. Demeter Ágnes ügyvéd által képviselt alperes ellen fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt a megismételt eljárást követően a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 25.M.2547/2012. szám alatt folytatott és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.632.248/2014/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a 2015. március 11. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.632.248/2014/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2004. szeptember 1-jétől állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperesnél gyermekfelügyelő, majd gyermekvédelmi asszisztens munkakörben.

Az alperes 2009. október 2-án fegyelmi eljárást indított a felperessel szemben, mivel alapos gyanú merült fel arra, hogy 2009. augusztus 24-én munkatársa, G. G. megalázó helyzetbe hozásával kapcsolatban az intézet egyes gondozottai részére ötleteket adott, illetve azok végrehajtásához szükséges eszközöket biztosított. A munkáltatói jogkört gyakorló D. R. intézményvezető, mint a fegyelmi tanács elnöke a fegyelmi tanács tagjává jelölte ki T.-né Cs. I.-t és B. S.-t, akik főiskolai végzettséggel rendelkeztek, ezért a felperesnél magasabb besorolású közalkalmazottak voltak.

A fegyelmi tanács elnöke a fegyelmi tanács tagjává nem jelölte L.-

né M. Sz. magasabb vezető állású közalkalmazottat arra hivatkozással, hogy az ügyben meghallgatott valamennyi kiskorú gyermek gyámjaként a tanúvallomásoknál személyesen jelen volt, ezért tőle az ügy elfogulatlan elbírálása nem volt elvárható. Ugyancsak nem került kijelölésre E. K. vezető, valamint T. E. sem arra hivatkozással, hogy velük a felperes haragos viszonyban állt, elfogultságukról azonban a fegyelmi jogkör gyakorlója az érintetteket korábban nem nyilatkoztatta.

A fegyelmi tanács 2009. november 19-én kelt határozatával a felperest elbocsátás fegyelmi büntetéssel sújtotta.

A felperes a keresetében a fegyelmi elbocsátás büntetés jogellenességének megállapítását, a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését, valamint a jogkövetkezmények alkalmazását kérte.

Keresete indokolásában hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a fegyelmi tanács jogszabályba ütköző módon került kijelölésre, ezért a fegyelmi határozat annak érdemi vizsgálata nélkül jogellenes. Álláspontja szerint a fegyelmi határozat indokolása nem volt valós és okszerű, a vele szemben kiszabott fegyelmi büntetést teljességgel indokolatlannak és eltúlzottnak tartotta.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság az 1.M.5411/2009/12. számú ítéletével az alperes 2009. november 19-én kelt fegyelmi határozatát hatályon kívül helyezte és kötelezte az alperest 1.317.767 forint elmaradt munkabér, 121.923 forint felmentési időre járó átlagkereset, 243.846 forint végkielégítés és 243.846 forint átalánykártérítés, valamint perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapította, hogy a keresettel támadott fegyelmi határozat alaki okból jogellenes, mivel annak meghozatala során az alperes nem tartotta be a fegyelmi tanács tagjainak kijelölésére vonatkozó, a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 47.§ (1) és (3) bekezdésében, valamint 49. § (1)-(3) bekezdésében foglalt garanciális szabályokat, amelyek megsértése önmagában a határozat hatályon kívül helyezését vonja maga után.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék a 49.Mf.633.837/2011/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per további tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Végzésének indokolásában kifejtette, hogy a jogvita elbírálásakor abban a jogkérdésben kellett állást foglalni, hogy a Kjt. 49. § (3)

bekezdés d) pontja, azaz a fegyelmi tanács tagjaként a Kjt. 47. § (1) bekezdés szerint kijelölhető közalkalmazottak elfogultsága tárgyában csak az érintett személy nyilatkozata alapján, annak megfelelő tartalommal, vagy anélkül is, saját megítélése szerint dönthet a fegyelmi eljárás megindítója.

A törvényszék értelmezése szerint a Kjt. 49. § (3) bekezdés d) pontjából nem következik, hogy az elfogultság kizárólag az érintett személy saját nyilatkozata alapján állapítható meg, illetőleg az sem, hogy e kérdésben tett nyilatkozata a fegyelmi jogkör gyakorlóját kötné. Egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy L.-né M. Sz. kijelölését az alperes jogszerűen mellőzte a Kjt. 49. § (3) bekezdés d) pontja alapján, mivel a nevezett a gondozottak gyámjaként mindvégig személyesen jelen volt a kiskorúak fegyelmi eljárás során történt meghallgatásakor, ezért tőle elfogulatlan elbírálás nem volt elvárható.

A másodfokú bíróság a felperessel szemben fennálló korábbi nézeteltérésekre tekintettel T. E. és E. K. elfogultságát is igazoltnak találta. Hangsúlyozta továbbá, hogy abban az esetben, ha az elfogultság e két személy tekintetében nem lenne megállapítható és kijelölésük mellőzése indokolatlan lett volna, ez önmagában nem minősülne olyan súlyos, az ügy érdemi elbírálására is kiható lényeges eljárási szabálysértésnek, ami a fegyelmi határozat alaki okból történő hatályon kívül helyezését megalapozná. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróságot a fegyelmi határozat jogszerűségének érdemi vizsgálatára utasította.

A megismételt eljárást követően a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 25.M.2547/2012/24. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék a 49.Mf.632.248/2014/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206.§ (1) bekezdése szerint megfelelően értékelte, helytállóan fogadta el bizonyítottanak, hogy a felperes a fegyelmi határozatban terhére rótt kötelezettségszegést elkövette.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő, továbbá a korábbi eljárás során meghozott másodfokú végzés hatályon kívül helyezését, továbbá az alperes első-, másodfokú és felülvizsgálati perköltségben történő marasztalását kérte.

A felülvizsgálati érvelés szerint a törvényszék korábbi végzésének indokolásában az eljárási szabálysértések tárgyában elfogadott jogi álláspont kirívóan okszerűtlen, a Kjt. 47. § (1) bekezdése és 49. § (2) bekezdésébe ütközik, továbbá ellentétes a Kúria más felülvizsgálati ügyben meghozott azonos tárgyú határozatával.

A keresetlevél beadása óta következetesen azt az álláspontot képviseli, mely szerint L.-né M. Sz., E. K. és P. E. vonatkozásában a nevezett személyek fegyelmi tanácsba történő jelölésének elmulasztása olyan, utóbb nem orvosolható mulasztás, amely miatt a fegyelmi határozatot érdemi vizsgálat nélkül hatályon kívül kell helyezni.

Álláspontja szerint L.-né M. Sz. nem nyilatkozott elfogultságáról, ezért vele szemben a Kjt. 49. § (3) bekezdés d) pontjában meghatározottak szerint nem lehetett volna elfogultságot megállapítani. Önmagában az a tény, hogy a vezető beosztású közalkalmazott az alperesi intézményben gondozott gyermekek törvényes gyámja volt, még nem jelentette azt, hogy tőle az ügy elfogulatlan megítélése nem volt elvárható. A Kúria a korábban meghozott Mfv.II.10.630/2007/3. számú eseti döntésében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fegyelmi tanács elnökének elfogultságát nem bizonyítja, hogy az alperesi intézmény vezetője a fegyelmi határozatban sértettként megnevezett kiskorú gyermekek törvényes gyámja is volt.

A felperesi érvelés szerint a Kjt. 49. § (3) bekezdés d) pontja nem értelmezhető úgy, hogy a fegyelmi tanács elnöke saját maga dönt a kijelölhető tagok elfogultságáról és a fegyelmi tanácsban történő részvételükről.

A törvényszék hatályon kívül helyező végzésében elfoglalt álláspontjával szemben a Kjt. 49.§-ához fűzött kommentár szövegéből nem volt levonható az a következtetés, hogy a fegyelmi tanács elnöke önhatalmúlag dönthet a fegyelmi tanácsi taggá történő kijelölésről. A jogszabály megfogalmazásából csak az a következtetés vonható le, mely szerint először kell döntenie a fegyelmi tanácsi tag kijelöléséről, és csak ezt követően van lehetőség annak elfogultsága kérdésében határozni.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Pp. 270. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítélet vagy ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Kúriától jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. A jogszabályi

rendelkezésből következően a felperes a korábban a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.633.837/2011/3. számú, nem ügydöntő végzése ellen önálló felülvizsgálati kérelmet nem terjeszthetett elő, ez azonban nem zárta el attól, hogy a megismételt eljárásban, amelyben a másodfokú bíróság a fegyelmi határozat érdemi vizsgálatát írta elő, a felperes fenntartsa azt az érvelését, mely szerint a fegyelmi tanács jogszabályba ütköző módon került kijelölésre.

A megismételt elsőfokú eljárás során a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a fegyelmi határozatot érdemben vizsgálva széles körű bizonyítási eljárást folytatott le és ennek eredményeképp a felperes keresetét elutasította. A határozat ellen előterjesztett fellebbezésében a felperes azonban korábbi érvelését, amely a fegyelmi tanács összetételére vonatkozó jogszabálysértést tartalmazta, már nem ismételte meg, kizárólag a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadta. A felülvizsgálattal támadott másodfokú eljárás tárgya ezért a felperes fellebbezése alapján a bizonyítékok mérlegelésének jogszerűsége volt, a megismételt eljárást megelőző felperesi hivatkozás tárgyában, a fegyelmi tanács megalakítására vonatkozó formai kifogásáról már nem határozott.

A jogerős ítélet csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt (EBH.2000.371). Jelen felülvizsgálati eljárásnak pedig nem képezhette tárgyát a megismételt eljárást elrendelő végzés és az abban kifejtett indokolás.

Ebből következően, mivel a megismételt eljárásban az eljáró bíróságok a fegyelmi tanács megalakításának szabályszerűsége kérdésében - erre irányuló kérelem hiányában - nem döntöttek, e kérdésben a felperes az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést nem terjesztett elő, így a jogerős ítélet sem lehet e körben jogszabálysértő, ezért a Kúria a felperes Kjt. 47. § (1) és 49. § (2) bekezdésének megsértésére alapított felülvizsgálati kérelmét érdemben már nem vizsgálta.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. március 11.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bíróügyi tisztviselő